

Spravodlivosť

Snád' na ničom nám ľuďom nezáleží tak veľmi ako na spravodlivosti a dobre. Aby sme to upresnili, na spravodlivosti voči nám a na dobre, ktoré sa má diať naproti nám. Sme ale oveľa povolnejší a menej starostliví v tom, akú spravodlivosť a súd činíme naproti iným ľuďom, a aké dobro konáme voči druhým.

Nikoho netreba presviedčať o tom, že medzi ľuďmi, v spoločnosti, ako dnes, tak aj v dejinách ľudstva, sa dialo a deje množstvo nespravodlivosti a zla. Veľmi ľahko vieme rozpoznať nespravodlivosť a zlo, a sme na to citliví. Jedna z právoplatných otázok znie: **Prečo existuje zlo a nepravosť?** Odpoveď ponúka Božie slovo, Biblia. Nepravosť a zlo úzko súvisia s hriechom. Hriech ako taký je porušením Božej vôle zjavenej ľuďom na to, aby ju poslúchali a riadili sa podľa nej. Okolo hriechu a spravodlivosti sa točia celé dejiny ľudstva. Boh požaduje od človeka dokonalú spravodlivosť. Aj ľudia od seba navzájom očakávajú férové jednanie. Človek to ale nezvláda, činí nepravosť a zlo naproti druhým ľuďom, hreší voči Bohu. Mnohí ľudia si o sebe myslia, že sú dobrí

alebo spravodliví. Je to preto, lebo seba merajú iným metrom než druhých ľudí, ktorých často považujú vo svojom srdci za zlých alebo nespravodlivých. Aj keby dokázali seba merať takým istým metrom ako druhých, stále ten meter nie je Boží meter, ale ľudský. Ľudský meter spravodlivosti a dobra je relatívny a je subjektívny. Mení sa od štátu k štátu, od kultúry ku kultúre, od človeka k človeku, a dokonca sa mení aj v čase. Boží meter je absolútny a objektívny, nemení sa.

Otázka hriechu a spravodlivosti je otázkou života a smrti. Boh od človeka požaduje dokonalú spravodlivosť. Dokonalá spravodlivosť dostáva za odmenu požehnanie a večný život, život v Božej prítomnosti, sláve a láske, pravde a svetle. Naopak nedokonalá spravodlivosť na strane človeka, čo je pred Bohom nespravodlivosťou, dostáva ako mzdu prekliatie (zlorečenie) a smrť, večné odlúčenie od Boha, večné zatratenie. Preto je pre človeka životne dôležité stať sa spravodlivým.

Každý človek v hĺbke srdca vie, že nie je úplne nevinný, že sa dopustil pokleskov, nečestného jednania, závesti, nenávesti, klamstva, ... jednoducho hriechu. Mnoho ľudí sa domnieva, že Božie odpustenie a milosť spočíva v tom, že Boh zľaví zo svojich absolútnych požiadaviek na spravodlivosť človeka, aby človek mohol obstáť. Podvedome si človek predstavuje nejakú latku, ktorou niektorí vstúpia, a iní nevstúpia do večnosti. Takto to ale nie je, o čom sa môžeme sami presvedčiť v Písme.

Iní si myslia, že je potrebné mať viacej dobrých než zlých skutkov, čím sú tie zlé vyvážené, a že takto človek pred Bohom obstojí. Ani takto veci nestoja pred Bohom. Oba tieto bežné názory ľudí majú pôvod v úprimnom poznaní, že nikto z nás nie je bezhriešne dokonalý. Z toho sa rodí falošná viera, že Boh, pretože je milostivý, a pretože my nie sme bezhriešne dokonalí, zľaví zo svojich požiadaviek, lebo ináč by nikto neobstál. Toto nie je viera, ku ktorej nás vedie Písmo. Preskúmajme to z Písma sami.

Božia dokonalá spravodlivosť spočíva v tom, že Boh potrestá každý, aj ten najnepatrnejší hriech, pričom Boží súdny výrok znie: „**Odplata za hriech je smrť!**“ (Rimanom 6:23). Pritom nás Písmo nenecháva na pochybách, a oznamuje nám, že každý jeden človek v celej histórii ľudstva zhrešil, a teda „**všetci zhrešili**“ (Rimanom 3:23, 5:12). A nenechajme sa pomýliť stavom našej krajiny či spoločnosti – u Boha je vymožitelnosť práva 100 percent. Ak by Boh nepotrestal každý hriech, nebol by spravodlivý. Boh však nemôže zaprieť sám seba, je pravdivý a je aj dokonale spravodlivý. Ako potom môže byť milostivý a odpúšťať? Jedine tak, že hriech človeka potrestá na niekom, kto je bez hriechu, ale z lásky k ľuďom sa dobrovoľne podujme zobrať na seba naše hriechy, a strpieť trest smrti za hriech, stať sa zástupnou obeťou, obeťou za hriech. Týmto niekým je Bohom poslaný Boží Syn, Spasiteľ, Pán Ježiš Kristus, Baránok Boží. Skúmajme v Písme, ako sa človek môže stať spravodlivým.

Vlastná spravodlivosť – spravodlivosť zo zákona

Obsah ľudskej spravodlivosti deklaruje Boží zákon. Boží zákon je dobrý, svätý a spravodlivý a dokonale vyjadruje Božie požiadavky na náš spravodlivý život. Každý, kto by naplnil celý Boží zákon, stal by sa spravodlivým, a síce spravodlivým zo skutkov zákona, čiže spravodlivým z vlastných skutkov, spravodlivým zo zákona. Takýto človek by sa mohol postaviť pred Boha a obhájiť sa vlastnou spravodlivosťou. Boh by mu musel ako mzdu vyplatiť večný život.

*Lebo Mojžiš píše o spravodlivosti zo zákona,
že človek, ktorý by to učinil, bude tým žiť*
(Rimanom 10:5)

*A zákon nie je z viery, ale vraj:
Človek, ktorý to všetko učinil, bude tým žiť.*
(Galaťanom 3:12)

Problém teda nie je na strane zákona, ale na strane človeka (Rimanom 7:7–14). Človek sa rodí porušený a pod mocou hriechu. Preto nedokáže naplniť celý Boží zákon, aj keby chcel a akokoľvek sa o to snažil. Hriešnym je už od narodenia (Žalm 51:7). Aj spravodlivosť „spravodlivého“ je pred Bohom neprávosťou (Izaiáš 64:6). Človek má neobrezané srdce. Všetko zlo vychádza zvnútra ľudského srdca (Marek 7:18–23). Nie je to tak, že človek je v podstate dobrý, len občas pácha zlo. Človek koná zlo, lebo je zvnútra porušený hriechom.

Písmo nás jasne a jednoducho učí, že zákon nemôže dať milosť a život. Zákon nám iba poukazuje na našu neposlušnosť a odкрýva náš hriech, naše neprávosti. Tým pádom nás rukolapne usviedča z toho, že potrebujeme spasenie (záchranu, vyslobodenie) od viny hriechu a z moci hriechu.

Pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnené pred ním niktoré telo, lebo skrze zákon poznanie hriechu.

(Rimanom 3:20)

Osteň smrti je hriech, a moc hriechu je zákon.

(1. Korintánom 15:56)

Lebo všetci, koľko ich len je zo skutkov zákona, sú pod zlorečenstvom. Lebo je napísané, že zlorečený je každý, kto nezotrváva vo všetkom, čo je napísané v knihe zákona, aby to činil.

(Galaťanom 3:10)

Zákon nám predkladá dve cesty a dve mzdy: (1) dokonalú poslušnosť, ktorá obdrží požehnanie a život, (2) neposlušnosť, ktorá obdrží zlorečenstvo a smrť – a káže nám vyvoliť si život. Aj keď sa s radosťou rozhodneme pre poslúchanie a napĺňanie zákona, nebudeme ho môcť naplniť celý. Aj tá najnepatrnejšia neposlušnosť znamená úplnú neposlušnosť. V tom spočíva zlorečenstvo zákona.

Lebo ten, kto by zachoval celý zákon a klesol by v jednom prikázaní, previnil sa proti všetkým.

(Jakub 2:10)

***A vieme, že všetko, čo hovorí zákon,
vraví tým, ktorí sú pod zákonom,
aby boli zapchaté každé ústa,
a celý svet aby bol vinný Bohu***

(Rimanom 3:19)

Šťastný je každý, kto spoznal svoju neschopnosť naplniť Boží zákon a neschopnosť postaviť sa pred Boha s vlastnou spravodlivosťou, a tak padol pred Bohom v pokání na svoje kolena vyznávajúc Bohu svoje hriechy a svoju nehodnosť, a potom sa vierou spoľahol na Ježiša Krista a Božiu milosť, prijímúc odpustenie hriechov a večný život zdarma, skrze Kristovu obeť na kríži.

***Nepohrdam milosťou Božou.
Lebo ak je spravodlivosť skrze zákon,
tedy Kristus nadarmo zomrel.***

(Galaťanom 2:21)

Spravodlivosť z viery

- pripočítaná spravodlivosť

***Kristus nás vykúpil spod zlorečenia zákona tým,
že sám sa stal za nás zlorečenstvom,
lebo je napísané:***

Zlorečený každý, kto visí na dreve

(Galaťanom 3:13)

Kristus je jediný človek (v osobe Ježiša Krista prebýva plnosť božstva a od jeho vtelenia aj plnosť človečenstva súčasne), ktorý naplnil celý Boží zákon. To je dôvod, pre ktorý večný Boží Syn prišiel z večnosti do časnosti v ľudskom tele. Zákon naplnil v dvoch rovinách. V prvej rovine ho naplnil tým, že žil dokonale spravodlivý život bez hriechu, mal dokonalú vlastnú spravodlivosť, spravodlivosť zo skutkov, spravodlivosť zo zákona. Len Ježiš sám bol bez hriechu. O žiadnom inom človeku to neplatí. Len on sám mohol povedať „Neprišiel som zákon zrušiť, ale naplniť“ (Matúš 5:17). V naplnení zákona vlastným životom nikto z nás nedokáže Krista nasledovať. My musíme zákonu zomrieť (Rímskym 7). V druhej rovine Ježiš naplnil zákon tým, že naplnil celú požiadavku zákona v zmysle trestu smrti za hriech. Stal sa hriechom za nás (niesol naše hriechy, boli mu pripočítané), vytrpel náš trest, aj keď si to on Spravodlivý nezaslúžil. Urobil to dobrovoľne, z lásky k nám a z poslušnosti svojmu Otcovi. Bol poslušný až po smrť na kríži (Filipským 2:8).

Tým naplnil celý Boží zákon. Ježiš vstal z mŕtvych. Smrť nad ním nepanuje. Je Božím Spasiteľom, Vykupiteľom. Na kríži sa udiala dvojitá záměna. Kristus mal za svoj spravodlivý život obdržať (zaslúžene, zo skutkov) život, ale vzal a strpel smrť. Hriešnik (ako ja a ty) má vziať za svoje hriechy (za svoje skutky) smrť, ale ak sa stane účastným tejto záměny, obdrží (nezaslúžene, z milosti) život. Stať sa účastným tejto záměny znamená uveriť tomu, kto je Ježiš Kristus a čo na kríži vykonal a vydobyl, uveriť tomu, že nás svojou preliatou krvou, smrťou a vzkriesením vykúpil. Posolstvo o tom, kto je Ježiš Kristus a čo sa na kríži udialo, sa nazýva evanjelium. Boh vyhlasuje každého, kto verí evanjeliu ukrižovaného a vzkrieseného Krista, za spravodlivého. Boh počíta spravodlivosť z viery. Je to nezaslúžená, nevlastná, pripočítaná (počítaná) spravodlivosť. Je to spravodlivosť z viery. Je to pripočítaná Kristova spravodlivosť. Ak skutočne veríš evanjeliu a spoliehaš sa len na Božiu milosť, potom Boh počíta všetky tvoje hriechy Kristovi, Keď trpel a zomieral na kríži (Kristus vzal tvoj trest za hriech), a Kristovu spravodlivosť počíta tebe. V evanjeliu je odkryté, že Boh počíta hriešnikovi (človeku) spravodlivosť z viery (Rimanom 1:17)

... spravodlivý bude žiť z viery.

čítajte prosím aj Rimanom 3:21–22, 3:25, 3:26, celú 4. kapitolu, Rimanom 10:3–4, 10:8 a Židom 11. kapitolu.

***Ale tomu, kto nerobí skutkov,
ale verí na toho, ktorý ospravedľňuje bezbožného,
počíta sa jeho viera za spravodlivosť.***

(Rimanom 4:5)

***No, že zákonom nebol a nebude
nikto ospravedlnený u Boha,
je zrejmé, pretože spravodlivý bude žiť z viery.***

(Galaťanom 3:11)

***A viera je podstatou toho, na čo sa človek nadeje,
presvedčením o veciach, ktoré sa nevidia.***

(Židom 1:11)

***Lebo toho, ktorý nepoznal hriechu,
učinil za nás hriechom,
aby sme my boli spravodlivosťou Božou v ňom***

(2. Korinťanom 5:21)

Preto je Kristova obeť na kríži zástupnou obeťou (čoho predobrazom boli starozmluvné obete zvierat) a Kristus je Baránok Boží. Kristus uskutočnil na kríži zaslúbenie, ktoré Boh zaslúbil. Kristovo spasiteľné dielo je dokončené, stačí mu uveriť. Boh už aj v období pred Kristom počítal ľuďom vieru v toto zaslúbenie za spravodlivosť (čítaj prosím Rimanom 4. kapitolu, Galaťanom 3. kapitolu, Židom 11. kapitolu). Spasenie v celých dejinách ľudstva bolo vždy z viery, pretože spravodlivosť je z viery v Božie zaslúbenie o Spasiteľovi. O spasení sa dozvedáme z Božieho slova, z Biblie, a sme volaní urobiť pokánenie, uveriť, a vo viere

zotrvať až do konca. Odporúčam začať spoznávať Božie slovo od evanjelia Jána, potom čítať list Rimanom. List Rímskym podrobne vykladá cestu spasenia. Vysvetľuje prečo sa potrebujeme odiať Kristovou spravodlivosťou.

***Lebo neznajúc spravodlivosti Božej
a hľadajúc postaviť svoju vlastnú spravodlivosť,
nepodriadili sa spravodlivosti Božej.***

(Rimanom 10:3)

***a bol nájdený v ňom
nemajúci svojej vlastnej spravodlivosti,
spravodlivosti zo zákona,
ale majúci spravodlivosť skrze vieru v Krista,
spravodlivosť z Boha, založenú na viere***

(Filipanom 3:9)

Nech Pán dá, aby ste mohli povedať spolu s apoštolom Pavlom:

***Ale pravda aj pokladám všetko za stratu
pre zvrchovanosť známosti Krista Ježiša, svojho Pána,
pre ktorého som to všetko stratil a pokladám to za smeti,
aby som získal Krista***

(Filipanom 3:8)

***Lebo sa nehanbím za evanjelium Kristovo,
lebo je mocou Božou na spasenie každému veriacemu, ...***

(Rimanom 1:16)

Peter Vajda